

260

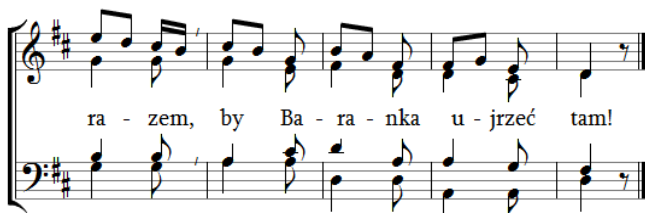
1. Sło - dkie to, że przy - jdziesz Pa - nie

za-brzmi gro-mko trą - by zew, blask ju - trze - nki,

serc cze - ka - nie zmie - ni za - raz w dzie - ki śpiew.

Duch i my wo - ła - my Je - zu przyjdź! Nasz

Pa - nie, Mi - ły sam! Być w Oj - czyż - nie chce - my

2. Aniołowie wieść przynieśli
 żeś w Betlejem zrodził się.
 Wśród pasterzy ją roznieśli -
 z pól Efraty szli do Cię.
 Tyś tu przyszedł grzechy zgładzić,
 za nas ponieść hańbę, śmiech.
 W śmierć się dałeś zaprowadzić,
 diabła moc złamałeś, grzech.
3. Teraz żyjesz, po nas wrócisz,
 Miłą na wesele wwieść.
 Kłamcę wroga w otchłań wrzucisz,
 już nie będzie szkód nam nieść.
 Przyjdiesz, swoim się ukazesz,
 boś zwyciężył śmierć i grób.
 Ich dziedzictwo im pokażesz,
 chwałę niebios, górny gród.
4. Błogo będzie żyć u Ciebie,
 z Tobą razem pośród chwał.
 I otaczać Cię tam w niebie,
 bo Tyś siebie za nas dał.
 W domu Ojca bez zmartwienia,
 przy Twym boku zawsze stać,
 doskonałe uwielbienia,
 za Twą miłość wiecznie ślać.